

PEB.;EHA.;E

№ 27 гр. С□.Е;ф□..;я, 04.01.2022 г.

В ИМ.О НА НАРОДА

СОФА.;ЙСКА.; РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, В

□.F;D.;□.1;□.B;□..;□.;□.D;□.E; заседание на
□...;□.5;ст□.D;□.0;□.4;□.5;с□.5;т□...; □.4;□.5;□.A;□.5;□.C;□.2;p□...;
□.F;p□.5;□.7; □.4;□.2;□.5; х□..;□.B;я□.4;□..; □.4;□.2;□.0;□.4;□.5;с□.5;т □...;
□.F;ър□.2;□.0; □..;□.E;□.4;□..;□.D;□.0; в следния състав:

СЪДИЯ: ЦВ. М. М.

при участи.о на секр.аря Т. Й. Ц.А
като разгледа докладваното от Цв.
М. М.

A: p□.0;□.6;□.4;□.0;□.D;c□.A;□.E;
□.4;□.5;□.B;□.E; № 202111101.4..
по описа за 2021 година

Предявени са осъдителни искиове с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. .6, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 1 849,16 лв лв., представляваща регресно вземане за платено з---хователно обезщ.ение по з---ховка „Каско на МПС“ за вреди на л. а. „Форд“, модел „Куга“, с рег. № ..., вследствие на ПТП от 24.04.2017 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.06.2021 г. до окончателното плащане, както и 421,75 лв., представляваща лихва за забава за периода от 14.03.2019 г. до 10.06.2021 г.

Ищецът ЗАД „А. Б.“ АД твърди, че в срока на з---хователно покритие по договор за имуществена з---ховка „Каско на МПС“ – на 24.04.2017 г., в Г., е настъпило з---хователно събитие – ПТП, вследствие на ко.о са причинени вреди на з---хования при него л. а. „Форд“, модел „Куга“, с рег. № .... Поддържа, че отв.никът ЗД „фирма“ АД е з---ховател по валидна задължителна з---ховка „Гражданска отговорност“ на другия участвал в ПТП-то л. а. „Ауди“, модел „А 4“, с рег. № С -----61 ХС. Сочи, че за събити.о е съставен двустранен констативен протокол за ПТП № .6067/24.04.2017 г., като същото е настъпило по.и виновното и противоправно поведение на водача на з---хования при отв.ника автомобил – А.П., който движейки се по бул. „Т. А.“ при кръстовищ.о с бул. „К. В.“ по.и недостатъчен контрол върху автомобила навлиза в съседната лява лента и удря странично движещия се в нея л. а. „Форд“, модел „Куга“, с рег. № ..., при ко.о му нанася материални вреди. Заявява, че вредите от ПТП-то възлизат на обща стойност от 1 849,16 лв лв., в който размер на 29.05.2017 г. е изплатил з---хователно обезщ.ение в полза на извършилия ремонта доверен сервиз - „Мото Пфое“ ЕООД. Заявява, че с регресна покана, получена на 1.02.2019 г., отв.никът е поканен да заплати процесната сума, като в предоставения .0-дневен срок той не е направил това, по.и ко.о пр.ендира процесните суми, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 11.06.2021 г. до окончателното

плащане. Пр.ендира и разноски.

В срока по чл. 1.1, ал. 1 ГПК отв.никът ЗД „фирма“ АД е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исков.е по основание и размер. Не оспорва, че към момента на настъпване на процесното ПТП – 24.04.2017 г. е бил з---ховател по з---ховка „Гражданска отговорност“ по отношение на л. а. „Ауди“, модел „А 4“, с рег. № С -----61 ХС. Счита, че към момента на сключване на з---хователния договор по з---ховка „Каско на МПС“ с ищеца увреденият автомобил не е бил в добро състояние и без вреди. Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, както и вината на водача на з---хования при него автомобил, като счита, че същото се дължи на поведени.о на водача на з---хования при ищеца такъв – А.М.. Оспорва причинната връзка между ПТП-то и щ.ите, както и размера на пр.ендираната сума, тъй като същата не съотв.ства на действителните вреди, като счита същата за завишена. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Пр.ендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 2.5, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена з---ховка „Гражданска отговорност“, з---хователят по имуществена з---ховка встъпва в правата на з---хования срещу причинителя на вредата или неговия з---ховател по з---ховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщ.ение и обичайните разноски за неговото определяне. За възникване на регресното главно вземане е необходимо да се установи наличи.о на следните материални предпоставки: 1. наличие на действително з---хователно правоотношение между увредения и ищеца; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; .. з---хователят по имуществено з---ховане да е изплатил з---хователно обезщ.ение за настъпилото увреждане на з---хованата вещ; 4. наличие на действително з---хователно правоотношение между делинквента и отв.ника по з---ховка „Гражданска отговорност“.

С определение от 11.0..2021 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 24.04.2017 г., в Г., около 10:0 часа, между л. а. „Форд Куга“, с рег. № ..., з---хован при ищеца по з---ховка „Каско на МПС“, и л. а. „Ауди“, модел „А 4“, с рег. № С -----61 ХС, з---хован при отв.ника по з---ховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил з---хователно обезщ.ение в размер на 1 849,16 лв. в полза на извършилия ремонта доверен сервиз - „Мото ПФое“ ЕООД.

В случая, от показанията на разпитания по делото свидет.ел АЛ. ПЛ. М., както и от двустранния констативен протокол за ПТП от 24.04.2017 г. и уведомлени.о за щ.а при ЗАД „А. Б.“ АД, а и от заключени.о на вещното лице по съдебно-автотехническата експертиза се установява, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 24.04.2017 г., около 10:0 часа, в Г., движейки се по бул. „Т. А.“ в посока центъра и в района на кръстовищ.о с бул. „К. В.“, водачът на л. а. „Ауди“, модел „А 4“, с рег. № С -----61 ХС е навлязъл в лявата пътна лента с цел престрояване и реализира ПТП с движещия се в нея в същата посока л. а. „Форд Куга“, с рег. № ..., при ко.о му нанася материални вреди в дясната странична част. Двустранният протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, по.и ко.о не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили факти и обстоятелства, като тяхното съотв.ствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание в процеса. .о защо, съдът анализира удостоверените в протокола за ПТП

обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествие във връзка с останалите доказателства по делото – уведомление за щ.а при ЗАД „А. Б.“ АД от 26.04.2017 г., показанията на свидетеля А.М., който непосредствено е възприел фактите, за които разказва, доколкото е бил водач на един от участвалите в ПТП-то автомобили, както и заключени.о по съдебно-автотехническата експертиза. В показанията си свидетелят М. разказва, че движейки се равномерно в лентата за движение на право е усил удар в дясната част на управлението от него автомобил, който е причинен от изнесъл се към него друг автомобил, движещ се в съседната на него дясна пътна лента. Съдът намира, че така обсъдените свидетелски показания установяват поведени.о на водача на л. а. „Ауди“, модел „А 4“, с рег. № С -----61 ХС именно по начина, отразен в схемата към двустранния протокол за ПТП от 24.04.2017 г. и уведомление за щ.а от 26.04.2017 г., в ко.о свидетелят М. е описал идентичен механизъм на настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, при така установения механизъм е изготвено и заключени.о по съдебно-автотехническата експертиза, според която щ.ите по л. а. „Форд Куга“, с рег. № ... безспорно се намират в причинна връзка с настъпилото на 24.04.2017 г. произшествие в Г.. Съдът не кредитира показанията на свидетеля А.П. в частта относно описания от него механизъм на настъпване на процесното ПТП от 24.04.2017 г., а именно: при навлизане в лентата му за движение от водача на л. а. „Форд Куга“, с рег. № ..., тъй като от една страна същите са в противоречие с данните, които се извличат от всички обсъдени по-горе доказателствени източници – двустранен протокол за ПТП, уведомление за щ.а до з---хователя-ищец, показанията на свидетеля А.М., както и заключени.о по съдебно-автотехническата експертиза, а от друга страна в разказаното от свидетеля П. се наблюдава значителна непълнота именно в частта относно начина на реализиране на съприкосновени.о между двата автомобила, доколкото същият с категоричност твърди, че водачът на другия автомобил е бил този, който е навлязъл в лентата му за движение, но в същото време не си спомня дали това е станало от лявата или от дясната му страна. По делото не са събрани други доказателства, чрез които да бъде преодоляна така констатираната непълнота в показанията на свидетеля П., по.и ко.о съдът намира, че същите не могат да се възприемат като доказателствен източник, единствено въз основа на който да се направи извод, че процесното ПТП действително е настъпило по посочения от този свидетел начин. Въз основа на изложеното съдът приема, че ПТП-то е настъпило по.и виновното и противоправно поведение на водача на з---хования при отв.ника автомобил – А.П., като с оглед изложеното по-горе няма основание да се приеме, че с поведението водачът на з---хования при ищеца такъв – А.М. също е допринесъл за реализиране на съприкосновени.о между превозните средства. В случая, установеното поведение на водача А.П. несъмнено покрива нарушение на правилата за движение по чл. 25, ал. 1 ЗДвП, тъй като извършвайки маневра за навлизане в съседна пътна лента не е пропуснал движещото се по нея друго превозно средство.

Съобразно установената практика по доказателствената тежест на възражени.о за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пост.алото лице /Решение № 27 от 15.04.2015 г. по т. д. № 4-----/2014 г. на ВКС, II ТО; Решение № 205 от .0.0..2015 г. по т. д. № 2976/201. г. на ВКС, II ТО и др./ съдът намира, че отв.никът не е опровергал така при.ия за установен по-горе механизъм на настъпване на ПТП-то от 24.04.2017 г., а той изключва участи.о на поведени.о на водача А.М. в причиняван.о на удара. Предвид изложеното и при съвкупна преценка на обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства, както и заключени.о на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът прие, че процесното ПТП е настъпило по.и виновното и противоправно поведение на водача на з---хования при отв.ника автомобил, от ко.о са причинени описаните в исковата молба вреди на з---хования при ищеца такъв. Вината се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не бе опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от отв.ника.

Между страните не се спори, че ищецът ЗАД „А. Б.“ АД е изплатил з---хователно обезщетение в размер на 1 849,16 лв. в полза на извършилия ремонта доверен сервиз – „Мото ПФое“

ЕООД, за ко.о свид.елстват и представените 2 броя фактури съотв.но № 22.4211/29.05.2017 г. и № 22.4212/29.05.2017 г. и платежно нареждане от .1.05.2017 г.

Следователно, налице е основание за възникване на регресно вземане. За отговор на въпроса в какъв размер е възникнало то, съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС при действи.о на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена пр.енция съдът следва да определи з---хователното обезщ.ение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на з---хователното събитие съгласно чл. 20., ал. . КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитиран.о му да проверява дали не се надвишават минималните размери по М.одиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.201. г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № . от 0..07.2010 г. по т. д. № 6./2009г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № .70/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № . от 0..07.2010 г. по т. д. № 6./2009 г. на ВКС, I ТО).

Съгласно заключени.о на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, ко.о като комп.ентно и обективно изготвено от специалист в съотв.ната област съдът кредитира, необходимата стойност за възстановяване на щ.ите по л. а. „Форд Куга“, с рег. № ..., изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП-то – 24.04.2017 г., възлиза на 1 9...,9. лв. По делото не се спори, че увреденият автомобил е бил отремониран в официален доверен сервиз - „Мото Пфое“ ЕООД, от който са издадени и процесните фактури съотв.но № 22.4211/29.05.2017 г. и № 22.4212/29.05.2017 г., удостоверяващи извършван.о на ремонтните дейности на обща стойност от 1 849,16 лв лв. В същото време съгласно заключени.о по съдебно-автотехническата експертиза към момента на настъпване на процесното ПТП – 24.04.2017 г. същият е бил приблизително на 1 година считано от датата на първоначалната му регистрация. Независимо от това обаче съдът не би могъл до достигне до категоричен извод дали към момента на настъпване на процесното ПТП – 24.04.2017 г. увреденият л. а. „Форд“, модел „Куга“, с рег. № ... е бил в рамките на гаранционна поддръжка, респ., че отремониран.о му действително е следвало да се извърши в официален сервиз на марката. Това е така, тъй като не са ангажирани никакви доказателства относно обстоятелствата, обуславящи гаранционната поддръжка на автомобила – години на експлоатация или изминати килом.ри, като с доклада по делото от 11.0..2021 г. съдът е указал на ищеца, че негова е доказателствената тежест да установи размера на действителните вреди, в т. ч. и условията за гаранционна поддръжка на увредения автомобил, но въпреки това той не е предприел действия в тази насока. .о защо, съдът не би могъл да достигне до еднозначен извод, че действителният размер на вредите съотв.ства на стойността на ремонта по представените от него фактури съотв.но № 22.4211/29.05.2017 г. и № 22.4212/29.05.2017 г.

.о защо, следва да се приеме, че действителният размер на вредата съотв.ства на посочената от вещото лице сума от 1 9...,9. лв., определена по средни пазарни цени към момента на настъпване на процесното ПТП – 24.04.2017 г. Доколкото посочената сума надвишава размера на действително заплатената от ищеца такава от 1 849,16 лв лв., то предявеният главен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за нейното заплащане се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Като законна последица от предявяване на иска в полза на ищеца следва да се присъди и законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 11.06.2021 г. до окончателното плащане.

По иск с правно основание чл. .6, ал. 1 ЗЗД.

За възникване на акцесорното вземане за лихва за забава е необходимо да се установи наличи.о на следните материални предпоставки: 1. главен дълг; 2. изпадане на отв.ника в забава; .. размерът на обезщ.ени.о за забава.

В случая, при установяване съществуван.о на главното вземане в размер на 1 849,16 лв лв., предм. на делото, за ЗАД „А. Б.“ АД е възникнало и акцесорното такава, изразяващо се в

парично обезщетение на причинените му вреди от неизпълнение от отв.ника в темпорално отношение на неговото задължение за заплащане на процесното регресно парично задължение. Съгласно чл. 412, ал. 1 КЗ обезщетението по задължителната з---ховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се определя и изплаща от з---хователя в .0-дневен срок, след като з---хователят по имуществена з---ховка, който е встъпил в правата на з---хованото лице срещу з---хователя по з---ховка „Гражданска отговорност“ на лицето, което виновно е причинило вредата на з---хованото имущество, е предявило претенцията си срещу този з---ховател, като е приложил преписката с доказателствата, с които разполага. В случая, между страните не се спори, че с писмо с изх. .0-0.-1.72/11.02.2019 г., получено на 1.02.2019 г., отв.никът е поканен да заплати процесната сума, като след изтичане на .0-дневния срок за плащане на претендираното регресно вземане, или считано от 14.03.2019 г. той е изпаднал в забава. Следователно, за претендирания период от 14.03.2019 г. до 10.06.2021 г. размерът на мораторната лихва, определен от съда по реда на чл. 162 ГПК с помощта на електронен калкулатор, възлиза на сумата от 421,75 лв., колкото е заявеният размер, по който предявеният акцесорен иск с правно основание чл. 6, ал. 1 ЗЗД за нейното заплащане също се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По отговорността за разноските.

При този изход на спора – цялостна основателност на предявените искове, на основание чл. 7, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените по делото разноски в общ размер на т 880,73 лв. от които: 12,97 лв. – платена държавна такса, . лв. – депозит за САТЕ, .0 лв. – депозит за свидетел и 466,76 лв. – адвокатско възнаграждение, чието реално заплащане съдът прие за доказано с оглед представените фактура № 5560/03.06.2021 г. и приложение № 1 към нея. Релевираното възражение за неговата прекомерност съдът счита за неоснователно, тъй като претендираният размер съответства на минималния такъв, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 01/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на начисления върху него ДДС. С оглед изхода на спора, сторените от отв.ника разноски следва да останат за негова сметка.

Така мотивиран, съдът

РЕВ.;А.;;

ОСЪЖДА ЗД „фирма“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: Г., бул. „Дж. Б.“ № 7, да заплати на ЗАД „А. Б.“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: Г., бул. „...“ № 59, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата от **1 849,16 лв. лв.**, представляваща регресно вземане за платено з---хователно обезщетение по з---ховка „Каско на МПС“ за вреди на л. а. „Форд“, модел „Куга“, с рег. № ..., вследствие на ПТП от 24.04.2017 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 11.06.2021 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 6, ал. 1 ЗЗД, сумата от **421,75 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 14.03.2019 г. до 10.06.2021 г.

ОСЪЖДА ЗД „фирма“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: Г., бул. „Дж. Б.“ № 7, да заплати на ЗАД „А. Б.“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: Г., бул. „...“ № 59, на основание чл. 7, ал. 1 ГПК, сумата от **880,73 лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕ подлежи на обжалване пред С.йски г.ски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при С.й.Е;ф.й.;.9;с.А;й.;
р.й.;.0;й.;.9;й.;.Е;й.;.D;й.;.5;й.;.D; с.й.;.4;: _____